

таких як створення комунальних пароплавств, не можливо буде відновити могутність України, як морської держави.

Отже, інноваційна діяльність є однією з економіко-правових форм інвестиційної діяльності, яка спрямована на реалізацію інноваційних продуктів в пріоритетних напрямках національної економіки для підвищення та вдосконалення рівню розвитку держави, та здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і соціальну сферу.

ЛЕВЧЕНКО С. Г.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри морського та митного права

ІННОВАЦІЙНА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

В сучасних умовах екстенсивного економічного розвитку одним із найважливіших факторів прискорення економічної динаміки в державі може стати інноваційна діяльність, під якою розуміють діяльність, спрямовану на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок, що зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг (Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV // Відомості Верховної Ради України. — 2002. — № 36. — Ст. 266) чи процес, спрямований на реалізацію результатів завершених наукових досліджень і розробок або інших науково-технічних досягнень у новий або вдосконалений продукт, що реалізується на ринку, у новий або вдосконалений технологічний процес, що використовується у практичній діяльності, а також супутні наукові дослідження і розробки (Скрипко Т. О. Інноваційний менеджмент /Т. О. Скрипко// [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://pidruchniki.ws/15290527/menedzhment/innovatsiyna_diyalnist_obyekt_innovatsynogo_menedzhmentu). На жаль, на даний час на практиці інноваційний розвиток не став однією з головних характеристик зростання національної економіки України (О. І. Шаманська, В. П. Олійник. Інноваційна діяльність підприємств України: проблеми сьогодення та перспективи розвитку // Ефективна економіка: Електронне наукове фахове видання. — 2013. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2560>). І хоча Україна має значний потенціал для розвитку інноваційної діяльності за умов проведення ефективної державної політики, головною причиною гальмування інноваційного розвитку в Україні є дефіцит фінансових ресурсів,

адже українська інноваційна сфера поки не є по-справжньому привабливою для вітчизняних та іноземних інвесторів.

Такий результат також значною мірою пов'язаний із обмеженими можливостями держави щодо спрямування фінансових потоків в інноваційний розвиток і недостатньою увагою держави до стимулювання співробітництва в інноваційній сфері (Інноваційний розвиток в Україні: наявний потенціал і ключові проблеми його реалізації. Аналітична доповідь центру Разумкова // Національна безпека і оборона. — 2009. — № 7. — С. 2–14).

Аналіз показників Міністерства економічного розвитку і торгівлі України показав, що кількість промислових підприємств, що займаються інноваційною діяльністю з кожним роком зростає. У 2012 році ця цифра становила 1758 підприємств (17,4 % обстежених промислових підприємств), порівнюючи з 2011 роком цей показник становив 1679 підприємств (16,2 % обстежених промислових підприємств). Незважаючи на це, основним джерелом фінансування інноваційної діяльності були власні кошти підприємств — 63,9 % загального обсягу витрат (порівнюючи з 2011р — 52,9 %). Кредити склали 21,0 % (38,3 %), фінансова підтримка держави — 2,2 % (3,7 %), кошти вітчизняних інвесторів — 1,3 % (0,3 %), іноземних інвесторів — 8,7 % (0,4 %) (Офіційний сайт державної служби статистики України. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/News/Detail?title=Maizhe2-TisPromislovikhPidpriiemstvUkrainiZaimalisiaInnovatsiinoiuDiialnistiuU2012-Rotsi>).

Останні статистичні дані свідчать про поступове зниження інноваційної активності підприємств у галузі промисловості, яка займає одне з головних місць у національній економіці (Єрмолаєва В. Особливості та проблеми інноваційного розвитку в Україні / В. Єрмолаєва // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dtr_ep/2010_6/files/EC610_46.pdf).

Вихід із ситуації, що склалася вбачається у формуванні та запровадженні в Україні інноваційних інвестиційних моделей економічного розвитку, що дасть змогу забезпечити високі та стабільні темпи економічного зростання, вирішити певні соціальні проблеми. В той же час маловивченим є механізм комплексного розвитку інноваційної інвестиційної діяльності в умовах трансформаційної економіки України. Мова йде про концептуальні основи, критерії, інструменти й механізми економічної політики, яка в рамках нинішніх фінансових, структурних та інституційних обмежень була б спроможною забезпечити зростання інвестицій у технологічні зміни та належну мотивацію інноваційного підприємництва. На жаль, поки що основна маса фахових дискусій зосереджена навколо загальних, проте тактичних проблем бюджетного розподілу, реформування податкової системи тощо. Власне інноваційна складова розвитку залишається переважно поза увагою фахового наукового аналізу (Єрмолаєва В. Особливості та проблеми інноваційного

розвитку в Україні. /В. Єрмолаєва// [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dtr_ep/2010_6/files/EC610_46.pdf). Однак, адаптивна інфраструктура інноваційної діяльності може існувати, якщо злагоджено діє ланцюжок: «наука-технологія-виробництво-ринок». Досягти цього без використання індустрії венчурного бізнесу, тобто без створення приватних інвестиційних компаній, діяльність яких підтримують державні та суспільні фонди, не є можливим.

Зазначене вище дає змогу констатувати, що необхідно розробити заходи щодо стимулювання залучення коштів фінансових установ для активізації інноваційної діяльності промислових підприємств. Перед Україною постає кілька складних задач, що пов'язані з фінансуванням інноваційної діяльності, а саме:

- збільшення загального обсягу інвестицій в інновації з державного і приватних джерел;

- заповнення «прогалин» у фінансуванні інноваційної діяльності, зокрема, розробка ефективних інструментів підтримки інноваційної діяльності для підприємницького сектора;

- досягнення загального балансу фінансування науково-дослідної та інноваційної сфер від державного фінансування організаційної структури до конкурентного, прозорого і заснованого на проектах з чіткими інноваційними цілями (Проект ЄС «Вдосконалення стратегій, політики та регулювання інновацій в Україні»: Інноваційна політика: європейський досвід і рекомендації для України. — Том 3. — Київ. — 2011).

Реалізація напрямків розвитку інноваційної діяльності в Україні дасть змогу ефективно використовувати внутрішні та залучені зовнішні інвестиції на інноваційну діяльність. Однак для того, щоб наша країна зробила прорив в області інновацій, потрібна належна підтримка державних органів влади, створення сприятливого інвестиційного клімату, нові наукові здобутки та високотехнологічні рішення.